

Pater unſer.

Matth. 6, 9—13. Luſas 11, 2—4.*

Πάτερ [ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς], ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου [γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς] τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς (δίδου)
ἡμῖν σήμερον (τὸ καθ' ἡμέραν)· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
(τὰς ἁμαρτίας) ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς (καὶ γὰρ αὐτοὶ) ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν (παντὶ ὀφειλοντι ἡμῖν)· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν[, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ].

[Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.]

Nach der Vulgata.

Pater [noster, qui es in caelis], sanctificetur nomen tuum;
adveniat regnum tuum; [fiat voluntas tua sicut in coelo
et in terra;] panem nostrum supersubstantialem (quotidia-
num) da nobis hodie; et dimitte nobis debita (peccata)
nostra, sicut et nos (siquidem et ipsi) dimittimus debitoribus
nostris (omni debenti nobis); et ne nos inducas in tenta-
tionem[, sed libera nos a malo. Amen].

* Daß in [] Stehende fehlt bei Luſas. Varianten in ().